

åbenlyst burde have været udsendt og finansieret af regeringspartierne selv og ikke af skatteyderne.

Svar (25/9 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Møntfolderen er en del af Økonomiministeriets euro-informationsmateriale, der har til formål at informere bredt om ØMU og euro. Møntfolderen indeholder svar på nogle af de oftest stillede spørgsmål om praktiske aspekter i forbindelse med euroen.

Jeg er uenig i spørgsmålets påstand om, »at ministeren og regeringen er gået over strengen« i forhold til de normer og principper, som spørgeren er inde på. Jeg har derfor ikke planer om at trække folderen tilbage.

Jeg kan i øvrigt henlede spørgerens opmærksomhed på svar af 25. marts 1998 fra Folketingets ombudsmand til Drude Dahlerup vedrørende klage over regeringen i forbindelse med folkeafstemningskampagne om Amsterdam-Traktaten, hvori det bl.a. hedder »Efter min opfattelse er det ikke i strid med gældende ret eller god forvaltningsskik at medarbejdere i et ministerium - inden for lovgivningens rammer - forudsættes at yde bistand til ministerens politiske virksomhed. Jeg henviser til DJØF's betænkning om fagligt etiske principper i offentlig administration, afgivet af DJØF's fagligt etiske arbejdsgruppe i september 1993, især side 118 ff.«

Spm. nr. S 3840

Til arbejdsministeren (13/9 2000) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om, hvorvidt timelønsansattes procentsats for feriepenge på 12,5 pct. skal sættes op eller forblive, som den er nu - satsen på 12,5 pct. må antages at være fastsat ud fra en forudsætning om, at feriepengene skulle kunne dække 5 ugers ferie for en timelønsansat - og mener ministeren, at de timelønsansatte skal gå til deres respektive arbejdsgivere og forlange en lønforhøjelse, der er nøjagtig så stor, at den kan kompensere for den ekstra ferieuge, således at man ikke, som time-lønsansat, »bliver snydt« i forhold til de fastansatte medarbejdere, hvis satsen ikke sættes op?«

Begrundelse

Efterhånden har man fået sikret størstedelen af den danske arbejdsstyrke en 6. ferieuge. Problemet er bare, ifølge spørgerens oplysninger, at timelønsansatte ikke rigtig får meget ud af den 6. ferieuge, da procentsatsen for feriepenge som bekendt stadig er på 12,5 pct. Da disse 12,5 pct. må antages at være fastsat ud fra en forudsætning om, at feriepengene skulle kunne dække 5 ugers ferie for en timelønsansat (der arbejder på fuld tid i et helt år), er der da noget, der ikke helt stemmer. Spørgeren ønsker derfor at vide om man har »glemt« at ændre satsen, eller om det er meningen, at satsen skal forblive, som den er nu. Er løsningen for de timelønsansatte, at gå til sin arbejdsgiver og forlange en lønforhøjelse, der er nøjagtig så stor, at den kan kompensere for den ekstra ferieuge, idet man jo ellers »bliver snydt« i forhold til de fastansatte medarbejdere. Spørgeren havde ellers den opfattelse, at en af grundene til, at der var så mange fortalere for den 6. ferieuge var, at det ville være en »ordning«, der også gavnede de »svageste« i samfundet, som de timelønsansatte må antages at tilhøre.

Svar (21/9 2000)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg kan oplyse, at man efter ferieloven - der senest er ændret i maj 2000 - har ret til 5 ugers ferie. Der er ikke indført en 6. ferieuge, og der er derfor heller ikke nogen planer om at ændre på feriegodtgørelsesprocenten på 12,5 pct.

Der er på en række overenskomstområder indført feriefri dage ud over de 5 ugers ferie, som ferieloven hjemler. Det vil i de enkelte overenskomster være fastsat, hvilken økonomisk dækning, der gælder for disse feriefri dage.

Spm. nr. S 3852

Til statsministeren (14/9 2000) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvilke initiativer påtænker regeringen at gennemføre for at leve op til de flotte ord og gode hensigter, som indenrigsminister Karen Jespersen i den forløbne uge (uge 36) har fremsat